

БЪЛГАРИЯ ПОДЪ СЪДЪЖАНИЕТО У
САМОКОВЪ, КАКЪТО У СРЕДЪ И НАПРАТУРА
У ПОСЛАНИЕТО.

Подписката стои:
у Цариградъ:
При Драгана Цанкова, управителя на Вис-
тиникъ въ Цариградъ:
у Търново П. Кисимовъ
у Шуменъ Матео Рачевъ
у Габрово Ив. Грудовъ
у Казанлъкъ Ив. Вакладовъ
у Плевенъ Оджаковъ
у Ел-Завра Х. Г. Сялговъ
у Бялоградъ Х. Н. Х. Анковъ
у Сливенъ Г. Дантевъ
у Ловечъ И. Груевъ
у Пазарджикъ Б. Мирковъ
у Ямболъ Георги Маринковъ
у Свиштовъ Ив. Ангеловъ
у Русе Петаръ Златовъ
у София Х. Иванъ Стояновъ

БЪЛГАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ИНТЕРЕСИ.

Годишната цена предплатена е: у Цар-
иградъ 150 гр. кайме, а вънъ отъ Цариграда
180 гр. кайме. Месечната заплата предплате-
на е: у Цариградъ 15 гр. кайме, а вънъ
отъ Цариградъ 20 гр. кайме.
Единъ годишенъ листъ 4 гр. а единъ полугоденъ 2 гр.

Писма които се отнасятъ до редакцията,
подписватъ се до Драгана Цанкова.
Листа у които стави подписката, отговар-
ятъ за Вѣстникъ.
Нико не се издано за казето на вѣстни-
къ БЪЛГАРИЯ.

Годишъ Свѣтъ Димитровъ
Барева
Джумалъ Спиридонъ
Самковъ Бр. Х. и Т.
Душманъ Ив. Анковъ
Видишъ Х. Т. Цанковъ
Хасковъ Христофуръ Чорбаджи
Ловечъ Янко Христофуръ
Враца
Кюстендлъ Дев. Ив. Христофуръ
Везевъ Г. Икономоу
Созуиъ К. Держиславъ
Силисво Мило Радковъ
Бургасъ Койчо Рабаковъ
Самковъ Н. А. Стояновъ
Русе Петаръ Златовъ
Гюргево Бр. М. и А. Лазаровичъ
Норвалъ М. Поповичъ
Галацъ Бр. Добровичъ
Варна Бр. Георгиевичъ
Букурешъ Илчо Мичковъ
Тулузъ Г. А. Марковичъ
Измаилъ Г. Поповъ

УПРАВИТЕЛЪ И ИЗДАТЕЛЪ ДРАГАНЪ ЦАНКОВЪ.

БРОЙ 37 ЦАРИГРАДЪ 1859 ДЕКЕМВРІЯ 5. ГОДИНА 1

Самоковъ е днесъ зрѣлище на ва-
жни приключения които редко виждаме
да ся случватъ, и които, ако ся зема-
ха въ една ползвателна важность, сж
доволни да произведатъ единъ видъ спо-
рѣние между нашити съотечествени-
и. Въ Самоковъ ся гнусятъ отъ грѣ-
шкитъ си владика, Дели Матей, и ся
радватъ не слѣдъ много врѣмя да ся
отърватъ отъ едно подобно чудовище.
Безъ съмнение ные рѣкоплетимъ
на народнитъ имъ желатія и съ драго
бране ще ги подкрѣпимъ, за да ви-
нимъ единъ день, нашити епископски
фдѣлицы, свѣтскрадно умърсени отъ
фанариотски лашавини, за да ги ви-
нимъ, думаме, въ първиятъ имъ блясъкъ
пѣлни съ християнски добродѣтели!
като ся освободятъ отъ Дели Ма-
тея, нашити Самоковци какво ще пра-
вятъ? Не ся съмняваме, тѣ ще не-
сятъ единъ Българинъ владика.
Прочее, единъ Български владика
одчиненъ подъ Караказанскія патрі-
архъ, покоренъ подъ волята му, влѣ-
тъ отъ него, отхраненъ споредъ не-
гоа система, не ше ли е толко строгъ,
колко безчеловѣченъ колкото и грѣш-
ити? не ше ли злоупотребява стадо-
си за да може да исплати чудов-
та сума за която епархіята ше му
и продаде? не ше ли е примѣръ на
укавства, злодѣянія?
Нека обърнатъ очити си камъ
руги епархїи, заняти отъ Българе и
нека разгледатъ Българитъ владии. И-
то нитъ сществува, сичкото друго
грѣшко.
Тогава какво да сторятъ! какъ да
остапятъ! Нѣмае друго да нитъ ка-
нитъ! Примѣрътъ на съотечествени-
ити нитъ, на братїята нитъ говори по-
моко, по изяснително отъ насъ; Ку-
шани сж татъ за да ги научатъ ка-
ко сж длжни да правятъ за вѣроис-
повѣдното си доброденствие. Нека ги
сѣдватъ.

САМОКОВЪ 23 Ноеврія 1859
Г-не Издателя на България,
На редко виждаме вашъ нѣкой листъ
когото да не говорите за Самоковскитъ
Митрополитъ Дели Матей. Сега ше ви при-
дѣжжамъ по пресни които видохъ съ очити си.
На 14 Ноеврія случихъ ся да пда въ Само-
ковъ и като излезнахъ по чаршїята 50—60
мина граждани да отхождатъ на пѣкалъ. Лю-
пителъ, азъ искахъ да ся науча каква е
работата и единъ гражданинъ ми и приказа

Нашитъ Дели Матей, каза ми той,
който хо-и въ Сересъ да ся дѣкува отъ
мръснитъ си болести, върна ся въ Самоковъ
и ни смути сички ни съ неговото зло пове-
деніе. Шомъ като пристигна тука той ходи
въ София и телеграфисахъ незначитъ какви
лѣжби и клевети до Императорското Управи-
телство. Той ся завърна и вчера ходилъ да
ни клеветилъ на мезличтъ и за това мѣст-
нитъ началникъ ни вика за да ся отгово-
римъ.
Работата бѣ ва-ня. Отъ сѣкой ес-
нафъ повикали по единъ человекъ. Изъ Са-
моковъ сички бѣха омыслени и чакаха съ
истерпеніе да видятъ сѣдствіето на тая ра-
бота.
Слѣдъ два три часа мезличтъ ся ра-
зиде и азъ можихъ да науча по подробно и
по основно тоя извѣрденъ подлогъ.
Дели Матей наклеветилъ предъ мѣстни-
итъ началникъ нѣколко отъ почитанити гра-
доначалници, Г. Братія Гюрови, че събирали
скупщини съ лошъ нѣтъ противъ правител-
ство, че паждали насила изъ църквата си
Матей и пр.
Иъ честь и слава на правдолюбивиятъ
нитъ каймаканинъ П. Прев. Дервишъ бей, и
на честнитъ мезличъ-агларъ, лукавствата на
Дели Матей изгъзоха на бѣло. Работата ся
добрѣ испита и като разсудили че наявно
той лѣжби и клевети послушната рая, запо-
вѣдали на гражданити да направятъ отговоръ
писмено на лукавинити Матееви. Мазбата-
та ся направи на утрѣто, покри ся съ 279
печата и ся удобри отъ мекличтъ. Отъ тѣ-
хна страна Мюзюлманити мало и голѣмо на-
правиха друга мазбата че сж кефилъ за Са-
моковскити жители като вѣрни подданици на
Императорското правителство.
Като видя че музевирлицити му не хва-
наха мѣсто, Дели Матей ся готви да бѣга
зодѣ не е дошло отъ Милостивото ни пра-
вителство заповѣдъ да го дигнатъ. Той си
сѣбра щото имаше партия и ги прати за Ца-
риградъ, видя ся да интригува. Борциити
му като осѣтиха че ше бѣга сбиколеха го
като чавки. Дюлгери, механджїи, кюркчи, ко-
вачи, чешмеджїи; плотари, Евреи сички го
сж натрупали. Особито Евреинтъ Ааропо-
глу, има да зема 18, хиляди гроша. Той не
излиза нѣтъ Митрополїята на вънъ и дору и
тамо спн.

Благодаренїята и признателността отъ
сичкити Самоковци камъ Н. Прев. Каймака-
нитъ. Н. Прев. глѣда сичкити нитъ сѣдобн
споредъ Императорската воля и сичнава за
доброденствието на вѣрната рая.
Сичкити Самоковци ся надѣватъ че тоя
пѣтъ, Матей ше ся истири срамно изъ гра-
дѣтъ нитъ. Доста нитъ вече да страдатъ отъ
злоупотребленїята на тоя фанариотинъ, кой-
то сѣе пестѣл. сѣе и раздо: и между граж-
данити, който ги смущава съ свонти безче-
ловѣчни постѣпки и ги прави подозрителни
на честното ни правителство. Иъ свърши ся
вече. Дели Матей ше приеже ваградата за
притесненїята които налагаше врѣхъ стадо-
си и честното ни правителство ше ся извѣ-

сти какво е поведението на грѣшкити влад-
ци изъ България.

Баницата на Цервера.

II.

Единъ Карагіозъ който ся върналъ
отъ Пургаторьтъ чрезъ единъ паша-
портъ подписанъ отъ единъ московит-
ски попъ и пригладанъ въ цариградъ
отъ грѣшкитъ патріархъ ни донесе ва-
жната новина че Іерусалимскїятъ, Але-
ксандрїнскїятъ и Антиохїйскїятъ патріа-
рси, принуждаватъ и тѣ повити епис-
копи да думатъ:

« Вѣрвамъ преданїята и тѣкува-
нїята на едната, святата, католическа-
та и апостолската църква врѣхъ Бога
и божественити нѣща. »

Ные му много благодаримъ за тая
новина. 1^о защото сме удовлетворени
да видимъ че тия патріарси пазятъ
старити израженїя съ толко грижи съ
колкото Евреити пазятъ Св. Писанїе.
2^о Защото Еврейството нитъ ния по
добрѣ отстѣпленїето нитъ е по явно
предъ очити на нашити Българи и предъ
сѣкой человекъ съ добра вѣра.

Благодаренїята които сме задлѣ-
жени да отпавимъ тука до Карагіозъ-
тъ койго дойде отъ Пургаторьтъ по
ще очудатъ. Неговата нескромность е,
безъ никакво съмнение, една погрѣшка
по голѣма отъ колкото той сѣка! оба-
че нека ся утѣши и нека ся насърди-
чи. Ако за онова коего ни рѣче и ко-
ето вмѣсти въ Цар. Вѣстникъ той е
пратенъ безъ пашапортъ въ пургаторь-
тъ ные ше го истеглимъ чрезъ едно
Изъ глѣбини. Безъ съмнение едно Изъ
глѣбини исметено за мъртвити ния то-
лко стойность колкото единъ пашапортъ

Сега като пургаторскїятъ карагіо-
зинъ прие нашити похвали, ше благо-
изволи ли да занесе нашити съжалнїя
до академити и до лексикографити въ
Москва и въ Атина?

Дѣйствително ные много съжали-
ваме че сичкити тия академици и лек-
сикографи не сж никакъ още опредѣли-
ли значѣнїето на думити за употребле-
нїе на карагіозити. Прочее думата
Κατολίκος не ся намира дору и въ пай
голѣмити грѣшки рѣчници, и ако това
няма не ся намира въ единъ рѣчникъ

чисто грѣшки въ три тома! карагіозитъ
гдѣ ше я намѣрятъ?

За злонастието на карагіозити, въ
исгїятъ рѣчникъ ся намира думата Κα-
τολίκος истѣлкувана на грѣшки точно
както я тѣкуватъ католицити или за
да употребимъ думата на карагіозити,
павицапити.

Има още повече: думата Κατολίκος;
истѣлкувана отъ православнити! въ А-
тина ни представлява едно значенїе
сѣвѣтъ противно на онова кое-
то Московитскити православни даватъ.

Отъ тѣхна страна московитскити
православни! даватъ на думата собо-
рнїй едно значенїе сѣвѣтъ противно
на значенїето кое-то Атинскити право-
славни! ѣ даватъ.

Отъ това произлиза едно нѣщо
твърдѣ любопитно и твърдѣ забавител-
но. То е че католицити сж съгласни
въ истото врѣмя и съ грѣшити и съ
московитити, защото зематъ думити на
сичкити язици въ истото значенїе кое-
то сѣкой народъ нитъ дава.

А грѣшити и московитити сж тол-
ко православни щото не могатъ да си
сѣгласатъ по между си за естествено
то и употребителното значенїе на ду-
мити които сж пай непримени за пра-
вославїето нитъ.

Московитити искатъ да тѣкуватъ
думата Κατολίκος съ соборнїй. Въ А-
тинянити протестуватъ противъ тая
грамматическа ересь.

Отъ тѣхна страна Атинянити ис-
катъ да тѣкуватъ думата соборнїй съ
συνδικός. Въ московитити и тѣ про-
тестуватъ противъ тая грамматическа
ересь. (1)

Кой ше ги съгласи и пай повече
кой ше предѣдательствува блднїятъ съ-
боръ! Защото грѣшити и руссити сж
вѣроисповѣдно два народа безъ глави.
И ако тия два народа вѣроисповѣдно
акефали или автокефали — защото о-
равна на другото — като неможатъ да
ся сѣгласатъ за значенїето на една дума
какъ ше могатъ да ся сѣгласатъ врѣхъ
стойността на една догма?

(1) Въ Елїино—Руссо—Францускїятъ
словаръ напечатанъ въ Москва, 1811 ные
прочитали на стран. 291: Κατολίκος; Рим-
ская католическая вѣра, catholicisme. И
въ истиятъ словарь синоднїй, Sy-
nodal. Какъ грѣшити можатъ да печататъ
такова нѣща въ Москва. Голѣма смѣлость!

Нъ нека подложимъ че въ единъ *соборъ* ще *идатъ* да ся съгласятъ за *истинното* значение на думата *хубаво*; и дору и връхъ стойността на Християнската догма изразена съ тая дума. Не ще ли забравятъ да ся съгласятъ и връхъ естественого значение и връхъ догматическата стойност на съвоя дума, съдържаща въ останалога на изразътъ.

Дѣйствиелно догматическѣтъ изразъ съдържава сичкии съблюдащи думи: « Вървамъ преданията и тълкуванията на едлага, святата, католическата и апостолската църква връхъ Бога и божественни работи. »

Ние быхми были твърдъ любовници да знаемъ 1^о какъ църквата може да бѣде *една* безъ да има *единъ* началникъ 2^о какъ тя може да бѣде *святѣ* безъ да произвежда святѣ. Съкой знай че Фотій е послѣднѣтъ отъ гръцкити святѣ! 3^о какъ тя може да бѣде *католическа* безъ една *цѣлостъ* въ врѣмената, мѣстата, народити, доктрината, отъ която църквити или по добръ народити и акефалити секти на Руссія и на Гръція сж лишени? 4 какъ тя може да бѣде *апостолска* когато има Фотія за основателъ? Въ Руссія сектата на Старовѣрцити не е ли по стара и по близка до Апостолити отъ православната императорската секта?

Охъ! ако, на вършаніето си отъ Пургаторѣтъ, карагозѣтъ на нашиятъ събрать благоизволеніе да удовлетвори нашето любовничество връхъ тия четири точки, нѣ ще посметатъ едно *Изглубини* за упокоеніето на душата му.

Святѣ Фотій, защитникъ на Гръцити и Московитити.

Съкой знай че Фотій е истиннѣтъ основателъ на Гръцката и Московитската църкви. За това Гръцити и Московитити иматъ Фотія като единъ твърдъ голѣмъ Отецъ Църковенъ и като единъ твърдъ голѣмъ Святѣ. Православнѣтъ Русенѣтъ, на когото изриданата брошюрка много пѣти забѣлежхмъ, можеше ли да има връхъ това истини мисли конго гръцити и московитити иматъ? Безъ съмнѣніе не. Тѣй ние го глѣдаме че прави връхъ Фотія истото заключение което най-голѣмити Историчи правятъ и че дума наедно съ Флори:

« Фотій бѣше единъ свършенъ лицемѣръ, който дѣйствуваше като злодѣецъ и говореше като святѣ. »

Нъ Фотій не бѣше само свършенъ лицемѣръ и свършенъ злодѣецъ, той бѣше още твърдъ смѣлъ калпазанѣтъ. Нека рѣчемъ повече: въ исторіята на сичкити народи, ние непамятаме единъ только смѣлъ и только безсрамнѣтъ калпазанѣтъ колкото него. Инакъ ли пужда отъ съборни актове и рѣшенія, изведнѣжъ ги май-

сторюваше. За него да майстороса единъ съборъ бѣше същото както за Г. бурмова да майстароса единъ Драматизмъ.

Тоя истинѣтъ Фотій имаше да пужда да измѣни значеніето и съдържаніето на писмата конго Папѣти му пишеха, изведнѣжъ съдаше. Той измѣняваше тѣй лесно писмата на духовнѣтъ началникъ на Християнитѣ, както Г. бурмовити ученици управятъ правосиснитѣ погрѣшки на уроци си.

« Ние сме длѣжни на божията промисълъ, дума живописецѣтъ на Фотія, че писмата на първосвещеникѣтъ (Иванъ VIII) сж ся узнали наедно съ гръцкѣтъ преводъ на Фотія. Види ся че тѣ сж избѣгали отъ злоупотребеніето на врѣмената, за да дадатъ на сичкити въкъве неопровергательни доказателства връхъ невѣрността на посвонтелѣтъ на Св. Игнатеріятъ тронъ. Който не познава тия писма, той непознава най-важната частъ отъ Исторіята му. Прочее, ние ще ги изложимъ съ преводѣтъ наедно » (стр. 297).

Сѣдѣ като изложи двойнѣтъ текстъ на тия двѣ писма, Фотіевѣтъ живописецъ прилага:

« Никой не ще върва на такава една смѣлостъ, ако не имаше предъ очити си оправдателни актове. Още той ще помисли да откажи достоверността имъ. Нъ невозможно е да има връхъ това най-малкото съмнѣніе. Писмата на Ивана VIII ся намѣриха съ сичката си цѣлостъ между триста тѣхъ и двайсетъ и седмъ писма отъ конго сборникѣтъ му ся съставя. Фотіевѣтъ преводъ е вмѣстенъ въ актовете на съборѣтъ му и ся пазира въ многочисленити изданія конго гръцити направили. » (Vie de Phot. стр. 309)

По нататѣкъ, стр. 335, истинѣтъ живописецъ дума: « Фотій ся показа сѣдѣ съборѣтъ такѣвъ какѣвъ-то бѣше по застеніята: лукавъ, лицемѣръ и калпазанѣтъ. Той ся мѣчеше чрезъ черна кдесета да представи Папа Ив. като да има неговото мнѣніе връхъ filioque (и отъ сына). Прочее, той приложи въ актовети на съборѣтъ едно писмо което бѣше майсторосалъ и което подлагаше че му е писано отъ Папа Ивана VIII. Ето сж-ществото му..... »

Слѣдователно Фотій бѣше свършенъ лицемѣръ, свършенъ злодѣецъ, свършенъ калпазанѣтъ. И еднѣтъ такѣвъ человекъ да ся тури въ редѣтъ на святѣти, безъ съмнѣніе треба лошаващата да ся преобърни на добродѣтелъ, раятъ да ся тури на мѣсто мжката, барраба да ся предпочете на Исуса Христа.

Прочее Ц. Вѣстникъ думаше въ единъ отъ нумерата си че Фотій е Святѣ. Като Ц. Вѣстникъ е органѣтъ на фанаріотити и като брошюрката « Западъ на Востокъ » (1) е мо-

(1) Тая брошюрка ся издава отъ Свѣтънѣтъ Петербургскѣ Синодъ. Въ нея,

сковитски органъ, ние треба да заключимъ че за единѣти и за другити Фотій е истиненъ Святѣ, твърдъ голѣмъ святѣ, святѣ, достоинъ за по-голѣми почитанія отъ почитаніята конго гръцкити разбойници отдаватъ на Панагіята си, сѣдѣ като исколѣтъ пѣтициати и обертъ корабити. Защото дѣйствиелно Фотій ги отѣбли отъ Панагата и нѣтъ даде едно ново вѣроисповѣданіе. И ние незнаемъ да ли нѣкоя Панагія е отдала една только голѣма заслуга на гръцкити разбойници.

Г. бурмовъ ся позволилъ да преобърни, много по безсрамно отколкото ся въображава, мозгѣта наши на истинни злодѣйци. Нашиятъ отговоръ е готовъ, само отъ мѣсто ся мѣнаваме. За сега ето на какъо нашиятъ отговоръ:

Папѣти за конго говори не ся никакъ въздигнаха на святѣти отъ католицити. Прочее нашии Българи можатъ да ся съединятъ съ Панагата безъ да имъ предложи тоя послѣднѣтъ да почитатъ за святѣи единъ свършенъ лицемѣръ, единъ свършенъ злодѣецъ, единъ калпазанѣтъ..... Съ една дума, началникѣти на католическото общество не сж изгубили съкакво честно начало, съкакво православно чувство. Нъ сж-щото ли е и за гръцкѣтъ патриархъ? за Московитскѣтъ синодъ? и за сичкити оныи конго ни предлагатъ да ся молимъ като на святѣи на Фотія, тоя свършенъ лицемѣръ, тоя свършенъ злодѣецъ, тоя калпазанѣтъ, тоя посвонтелъ.....?

Г. бурмовъ или другъ нѣкой отъ съдружіето му, ще благоизволи ли да ни кажи, « защо, споредъ забѣлежваніето на Фотіевѣтъ живописецъ, гръцити сж скрили исторіята на послѣднѣти години на животѣтъ му и исторіята на смъртта му? » Да ли за да скриятъ по добръ добродѣтели му или лошаващити му? ! !

« Гръцити, прилага Фотіевѣтъ живописецъ, стр. 392, имахъ смѣлостъ-та си, ще рѣча и безсрамността, дору и да изрѣчатъ анатема противъ писаніята конго ся отнасяха на Игнатія и на Фотія, анатема която подновяваха съвоя година и която бѣше издѣлбана въ голѣмата църква (Св. София) съ тия думи: « анатема на сичко ко-его ся писа и рѣче противъ святѣти патриарси Фотія и Игнатія. »

Животописецѣтъ Фотіевъ дума така: « Ето едно чудно противорѣчіе!..... » Ние мислимъ че бѣше по-добръ да рѣче: « Ето едно чудно благочестіе » ! !

Защото моленіето къмъ Фотія и Игнатія не е ли моленіе къмъ Бога и дяволѣтъ? Не е ли моленіе къмъ Бога чрезъ ходатайството на Св. Игнатія и моленіе къмъ дяволѣтъ чрезъ ходатайството на Св. Фотія?

Нъ колко чудно и да е за насъ най-голѣмити хули, най-чернитѣ клевети сж изразени съ горка яростъ противъ Българити. И прѣ това тоя Синодъ е който ни нарича Единѣврци ! ! !

едно такава благочестіе и колкото вославно и да е за московитити и паріотити, то не ни ся види малъ съгласно съ гражданскити закони дадени противъ калпазанити у сѣ народи на свѣтътъ.

Сичка Европа ся забави, много колко години, съ канонисваніето канонисваніето на единъ разбойникъ чрезъ заповѣдѣта на Императоръ коза (Виждѣ Annales de Philos. Chr. 24, p. 391). Колкото и сж-ществѣ бѣше като извадиха Миروفана, чинѣтъ на Святѣти ние не можѣме не одобримъ поведеніето на Императора Никола, защото като направи, Русскѣтъ Императоръ не прѣ друго нѣщо освѣтъ да покрови, ва общенародната нравственостъ узнаи логическото дѣйствиѣ на зѣти на Имперіята си противъ разбойници.

Нъ онова което ние не да разумѣемъ логически и онова, ето не можѣтъ да одобримъ въ народнѣтъ интересъ е, че въ коя да жива, сжществуватъ едно вѣроисповѣданіе за Фотія и гръцки закони противъ калпазанити.

Чи гръцити приправили зѣти на съборѣтъ, че приправили подписаніята на Св. Отци, най-сѣ сж ся съединили съ московитити измѣнѣтъ Никейскѣтъ Символъ по свой начинъ, то е по-логическо, но малко естествено, малко заслужително, защото съ тия измѣненія произлизатъ отъ голѣмо и искрено благочестіе Св. Фотія !

Нъ какъ да ся накажи въ сждовище единъ калпазанѣтъ който же да кажи: Направихъ това отъ подрѣжаніе и отъ благочестіе Св. Фотія.

И сждовищити на това сж-ществѣ некатъ ли да основатъ дѣйствиѣ на гражданскити закони връхъ ко-непознаватъ относително за по-години на животѣтъ Фотіевъ, казва живописецѣтъ му и врѣ-нова което не треба да повтаря благочестіето къмъ Св. Фотія! сжсрамнитѣ злодѣянія за конго трѣ-сж е покаялъ.

« Нъ, ще отговоримъ ние съ-стиятъ Св. Фотіевъ живописецъ, жити на гръцити бѣха несполѣзни. Сѣтивъ сичкити имъ трудове, много-тѣнци дойдохъ до пѣтъ за да-нимъ Фотія. Самити имъ писател-конго только често заехме, сж сж-да описватъ лошаващата му вѣра, чителното му безчестіе, ум-та му клевета и безчеловѣч-му жестокостъ. » стр. 393.

Нека рѣчемъ повече, самити-ци щѣха ли да ни скриятъ плачевъ свѣршваніе на тоя плачевенъ-ницъ, ако небѣха тѣ отъ първѣи-да ся червенеятъ да иматъ за-никъ единъ такѣвъ основателъ? послѣ защо да приятъ отъ Христ-познаніето на послѣднѣтъ часъ на

РУСЧУКЪ 1 Януария 1859

Синесий, заповѣда на две окръжия: Русенско-о и Разградското. Отъ първото събра сѣкъ годишъ по единъ крышъ, (10, оки жито), и вѣлиж по колкото може. Отъ второто на 3-ты години ведѣтъ бере по 7-8 гроша, и по горѣ кога му е годишната. Затуй той много други нѣтъ не ходи на Разградъ, освѣтъ на тѣхъ години ведѣтъ. На 24 мѣн. трыгъ отъ Руссе за да иде да освѣтѣва Църквата въ Водница, (село въ Разградското окръжие далеко и отъ двата града по 10 часа). Той заведе съ себеси и Разградчанитѣ Герга, когото държа цѣли 6 мѣсяци въ Руссе, и когото духовникътъ [защото не е Гъркъ като Котленскитъ] не остави да рѣкоположи, както и благоразумната Руссенска община; не знай нищо брате! у него сѣмо брада като.....сега чѣка да ся научатъ хората гдѣ ще ся стѣпоса и гдѣ ще ся боядига тая гирджикъ брада!!! Охъ клети владыци! (владыци ли сте еретници ли сте! гърци ли сте вѣдци ли сте!.....) синца имате по единъ дарбж: Шумненскій Венсаминъ, най майсторатъ помѣжду ви прави си джюмбюшъ съ поповыти и вѣрата. Кога идѣтъ да го дѣлѣтъ за да го завождатъ въ черковѣ, улава вързи брада съ брада два по два поповыти, за да върватъ като впрѣгнати волови! Нѣ като оставе единъ текъ полъ выка: хади, владыко свети! пакъ моята брада да сѣврямъ съ твоята, защото останахъ самъ си. Като стигнатъ и влезатъ въ черковѣ, дѣто ся сѣвършава Божествената служба, священникътъ възглашава: воцмемъ! Венсаминъ отговаря: кало владыко все.....Дохожда рѣдъ, пѣвцити за вѣтъ. Спаси ны сѣмѣ Божий и пр. Венсаминъ ся завѣрѣва като кючекъ.—акусъ, киръ сюр.....ли акусъ, и вулгари паракалунъ тѣхъ тѣхъ и тѣхъ спаси!.....

Хубавый Дионисий хисѣ че за българѣтъ бывало попове не само отъ Качаши Качаши, и рыбаи Руснаци, и отъ свиначъ; защото свиначѣтъ като върватъ подиръ свинското стадо научаватъ ся ушъ псалника!!

.....Ето ушѣхъ ето просвѣщеніе изъ България, клетото наше отечество!!!

Ето Въсточната Православна Църква! Самити гърци бягатъ отъ нея, и толкова далеко бягатъ, што прѣгрѣчатъ Протестантизмътъ. [чети гр. вѣстн. бизант.] а България доси до крътъ, стригани до кожи, толкостъ и толкостъ озлобени! чѣкѣтъ отъ Бога отмѣщеніе.....и не си наумѣвѣтъ че Богъ дава, и въ конарѣ не вкарва.

ДУПНИЦА 1859 9-врія 22-й.

Г-не Редакторе на «България»:

Отъ два до три мѣсяца насамъ ся намѣрватъ въ нашѣтъ градъ бюлюкъ бѣляре; тѣ защото неможатъ да придобѣятъ въ отечеството си нищо насѣщнытъ си хлебъ, познавѣрили сѣдство какъ да ся прихранятъ да ходятъ изъ България и да прѣлѣщаватъ проститѣ невинни Българе, ушъ като че имъ знаятъ тѣ бѣдѣщето! горкы грѣкомани!! Като че сѣ ся разговарѣятъ тѣ съ Бога, и знаятъ на българитѣ (на които даже и языкътъ не проумѣватъ), бѣдѣщето?!—Заранъ ги глѣдашъ да ся прошетнуватъ като фитки изъ бибоцы, обѣсни джюбета като чи ше подлигнѣтъ, омусили лица като чи сѣ ся посветили ли послѣдѣли ли, и за да ся покажатъ еще по смиренни и свѣти (сѣтъпи) обѣсни изъ рѣцетъ по единъ броеници, — прекрести ся българине, виждѣ каквы свѣтцы имашъ, уха а а! — Кажѣтъ чи гърцитѣ были ушъ православни, и тѣ еще не сѣ забравиди старитѣ си потанскы обычаи и оквернитѣ баснословни блядословія.—

Слава Богу че въ градѣтъ ни гърцитѣ не владѣе, и ако обърнеме вниманіе къмъ поповетѣ?! Тѣ сѣ копто ли ги е упоилъ Матей: Нѣ что? не имъ е сѣкпо упопяваніто, то е по 2,000-3,000 грошове, хайде бакалжмъ! механите сѣ тѣхъи. — Въ едно събрание говорѣха градоначалникътъ на Матей, «Господине свѣты! зашто струвате тѣй? достоеъ ли е тойзи, когото приготвявате за попъ? я виждѣте че незнае ни азъ буки!! «Что отговаря Матей?» бакътъ кинѣлери-вижи чорбаджиларѣ, ешекъ (магаре!) ешекъ бана гетиринъ, ешеги япаримъ напашъ, варъ му пара, варъ му грушъ? — Съ радость ся научяваме днесъ че викали Матей отъ Фенеръ, и той ся сиравалъ наскоро да иде: Нѣ други пакъ казаха че той сѣвѣтъ ся оставѣлъ отъ епархіята си; ако е истина послѣднето колко ни очюдва? —

Единъ лебѣлъ Българинъ.

Съ шѣопскы кожухъ.

ЕСКИ—ЗАГРА 859. януария 23-й

Господине Редакторе

Молитъ виѣстете въ любомыи ны Вѣсникъ «България» слѣдующето радостно извѣстіе.

Прослѣзѣтъ отъ радости, прибрѣзѣтъ да земъ перото и въ кратцѣ да вы изложъ родолюбивото чувство и благородното сѣрце на Г. Кръсти, родомъ отъ Ески-загра.

Тоя просвѣтолюбивъ, и побудѣтъ отъ ревностъ къмъ просвѣщенію мѣжъ, (което не бы можилъ челсѣтъ да ся надѣва отъ нѣговото най простознатиѣ, чтото му е стѣдѣтнѣство пастирство) предъ нѣколко депа крайната сѣдбина го снамери, и прѣдъ нѣколко чѣса, като ся ушѣщаше вече приготвенъ за вѣчното поприше, предъ да придаѣ духъ Богу, сѣбира всѣчкыты си синове и дѣшеры, за да ги на животъ раздѣли, и послѣдний родителскы совѣтъ да имъ даѣтъ. Той предъ още да ги раздѣли годѣмното му желаніе, побудѣно отъ благородно и най чисто чувство, было да опредѣли нѣбѣрѣкъ часть отъ имѣніето си на Авардженско то училище; затова предназначи на прѣдъ въ духовныи си завѣтъ 3,000 гроша да ся даѣтъ на помянутого училище, което синовѣты му тутакси испѣлнихъ подиръ смрътътъ му.

За това неописно благодарѣніе показѣхъ благодарностѣтъ си попечителити училищни и прѣви начиници съ престѣтвѣнето си на погрѣбенію му, което стана торжественно.

Многочисленъ народъ, който го укрѣжаваше ведно съ слѣпцѣты и крѣстѣтъ, сички даже ученици съ учителити си врѣвахъ редовно на прѣдъ. Подиръ погрѣбеніе синовѣти му (бдарихъ псалта, който го величественно испращаше съ богопріятны пѣны, съ 4-ры аршина сукно.

Това нѣгово благородно и просвѣтолюбиво чувство сички присутствующи прослѣзи. Нека тая добродѣте на душа послужѣ за примѣръ на много наши Българѣ, чтото да слѣдуютъ нѣговыи примѣръ.

За това нѣгово челолюбиво дѣло Богъ да го награди сторишно, и да му е дѣкъ прѣстъ.

Единъ отъ
Гражданы-ты.

Г-не издателю В. България

«859 л. 9-врій 1 го де

Като сѣмъ пѣтницъ, който депоношио ся губѣ тукъ тамъ по пространността Доброджанска; и като глѣдамъ безчиннитѣ обхожденія на нѣкой Г-овцы, фанариоти, еще като глѣдамъ, и че нѣма и кой да ги оныше, съ сѣзѣмъ въздѣхнахъ отъ глубины сѣрдца, и рѣкохъ: Ако и да сѣмъ неучень до

толкови; но ще сѣдѣа и ще ги оныша всичкытъ шо видѣхъ, и за моята простота чп-тателитѣ не ся надѣвѣтъ да намѣрѣтъ (кусуръ) пороки. И ето вы:

Негово П. Г-нъ Порфирій Варненскійа владыка като былъ проводилъ протосингела си, по селата, този проклятъ фанариотинъ помежду всичкытъ си хайдушкы поведенія по селата, и градищата; направилъ и други тѣвѣрѣ достозамѣчательны за нашѣтъ читатели. И ето:

Той като ходѣлъ по селата; отишѣтъ и въ село Геленикъ, което е единъ часть отъ Хаджиглу Пазаръ. и двоцца сиромаси, като неможѣе да му заплатѣтъ по 15 гр. на вѣчидо; този проклятъ фанариотинъ имъ взема бакжытъ, копто само туй имали, и ги заносѣ на механѣта, та ги продава; на кювъ чорбажикъ по 15 гр. чѣпта, и тѣй си вземѣва шо му ся стояду; (и на чорбаджіята казва: бу пезевенскеринъ бакжларѣ верѣе, зерѣ гележекъ пла гѣне сенденъ алажаамъ бу паразарѣ тѣй и други гисѣнави думы...) Но! ето вы по важна отъ първата Г-нъ Редакторе!

Градъ Варна! този приморскыи градъ е на чѣрно море, той въ старо время ся е похвалилъ съ побѣдата която направѣха българитѣ надъ фанариотитѣ т. е. гърцитѣ, и е съ яко каѣе.

Отгѣтъ този градъ ся нахождѣтъ два Манастиря, единѣиъ Св. Димитріа а другія Св. Константинъ.

Тѣзи манастири, П. П. Г-нъ Порфирій съ варненскытъ [горгорбашій] т. е. господарѣ продавалъ тѣзи Св. мѣста съ голѣмъ цѣнѣ, по 80 или 90 хиляди грошъ, и копто ги земаѣтъ употребявалъ ги като ханѣща. за да печали съ тѣхъ, и проваждалъ да му стѣбирѣтъ и храна по селата съ подтѣвѣрдително писмо отъ Порфирія (т. е. панадаху-са) и еще было дозволено да ся намѣрѣва и по двѣ три мѣла и хубавы дѣвоики за дѣкуваніе на пѣтницѣтъ шо то страдатъ отъ женска та болѣсть.

И за първѣи т. е. Св. Димитріа свѣстѣиха ся и браха жито съ время.

А за Св. Константина сега въ пѣтъкъ на 6 текущаго Г-нъ Порфиріева протосингеръ, проводилъ единъ неговъ слуга за да стѣбира храна по селата, (капто се види работата, коркарѣтъ че и протосингера ше ся сѣзуртачѣлъ на сѣтныи манастирь.) И този неговъ слуга като ходи по селата, каидардисѣва хората и ги лѣсти каквото: «както дѣвола Адама и Ева» като имъ казва: Веринишъ зюлъ веринишъ хаджи, ге Апостолакипѣтъ манастири и чувѣ, зерѣ кимъ верѣмѣшиа гюнахъ шайби озуръ. И както че сѣ знаѣлъ крѣстѣникъ му, че ще стане шайретинъ, и ласкателъ като дѣвола, та му турѣлъ и имя „драко т. е. дѣвола“.

И копто нѣматъ шо да му даѣтъ, принудени сѣ, или съ парѣ, или назѣмъ да вземѣтъ и безъ друго да му даѣтъ; а пакъ копто го благодарѣтъ казва имъ тѣй: Шинѣ Мѣнаштырѣ гелѣнѣиѣ, чокъ масраѣъ азма-яжаашъ. Нѣ читателитѣ, ся надѣа да сѣ благодарни като имъ извѣстѣа, и масраѣитѣ на тѣзи ханѣща; ето ги: виното по вѣнѣ 100 парѣ; а тамъ 4 гр. хляба по вѣнѣ 20-тъ парѣ; а тамъ 1 гр. и неможѣтъ ся наѣде; тѣй и другыи харѣовѣ двойво ся плащѣтъ.

Но оѣзѣи пѣтницѣ копто имѣтъ нуждѣ за дѣкуваніе, отъ женската болѣсть, тѣ не жѣлатъ голѣмѣтъ харѣове, токо само да получатъ излѣкуваніе отъ болѣстытъ си.

Тѣй ся обѣсѣятъ Г-не съ Св. мѣста, тукашнитѣ прокляти фанариоти гърцы...

Доброужани. Единъ пѣтникъ Р. Е. И. П. Х.
К. П. Ст.

ПЛОВДИВЪ 1859 Декемв. 2

Бръзамъ да Ви съобща отъ града ни новини за смѣненія и безчинія, причинени отъ страна на нарицаемыя Еллины. Познавате какъ тукашныи гръци — колко то ги има все приишли отъ събрѣдѣлыи страны на Гръция — претендирвать, че въ Пловдивъ, тоя великий градъ Филипповъ, като въ Еллинскый градъ (не знайхъ по что) не бывало да ся чие другъ гласъ освѣнъ Еллинскый. Оттова постоянновать да ся чете само по Еллинскы и въ седѣмътъ черковы у града, ако и да сж пзградены и да ся обдръжавать тѣя черковы исключительно съ Българскы пары. Желаніе обаче да ся чете и по Българскы, желаніе зачнато прѣди три години, усили ся до токова, чтото Българіети не можать вече да ся задръжатъ отъ да дѣйствувать за осмѣщеніето му, ако и противъ убѣжденіята на нашты съгражданинъ.....

Прѣди двѣ години отпавихъ ся до Патриаршіята жалбы, съ които ся ищаше разрѣшеніе да ся чете у нѣкои черковы по Българскы; Отговоръ нѣма! Прѣди година и половина втора една жалба въ тоя раумъ ся отпави; гръцката патриаршія нито за отговоръ ни сжди достойны. Треть една жалба ся испрати преди 2 мѣсяца; съ нейжъ настоятелно ся поиска отъ патриаршіята да ся чете по Българскы. И на нейжъ нѣма още отговоръ, ако и да ни увѣривать, че щаль да ся прати. Тоя слухъ има ли си мѣстото или не, не познаваме, нъ колкото сждимъ отъ работыи види ся, че гръцката патриаршія и въ тоя случай иска да послужи на гръцкыи интересы, и тоя слухъ за нѣкакво си удовлетвореніе на Българыи, распространенъ е нарочито за да възбуди, да наостри гръцкыи противъ Българыи. И наистина отъ нѣколко седмицы насамъ, гръчетата по поощреніе отъ своиты башы, непрѣстають отъ да закачатъ Българскыи дѣтца, и да имъ прѣпятствувать да кажатъ и едно «Го споди помилуй» по Българскы. Въ праздника на Св. Екатерины дори пшоре и ножове показвали.

Завчера въ Недѣлѣхъ, 29-й Ноемв. еднии ученикъ отъ Българското училище приготвилъ ся да чете Апостола по Българскы у черковѣхъ Св. Богородицы. Г-нъ Димитраки билъ-свѣдѣтъ на всички циндари, кучивасы и арнауы, които минувать въ града ни за Еллины, въодушевлява ся съ неприличныи на старинныи му дръзость, та пристѣпа да отпиди Българчето: тоя момъкъ обаче устоява насрѣщъ му! Негово циндарско благородіе выка на помощь своѣжъ тайфѣхъ; на заповѣдѣхъ му готови спущать ся възъ Българчето, като бѣси, вси Еллиномане, между които ся отличавахъ Еллинскыи подданици: Г. Панайотопуло, Яковакы Старѣпоолу, Николаки Филипповичъ и Юническый подданикъ Христати Нѣмпоолу. Ученицити отъ Българското училище, доначени отъ такыи своеволія, спущать ся да отбраняють своя съученикъ: сега ся начина жестока борба; ученицити, ако и сами, умѣхъ да запазять народжѣхъ ни честь противъ всички нападенія отъ многочисленныи гръци, отъ които мнозина сжко заплатихъ за своѣжъ дръзость; мнозина гръци помѣтохъ съ гръбоветы си черковныи мермеры; мнозина други снагыи шжтъ имъ наумѣвать за безумжѣхъ нѣхъ дръзость.

Отъ черковѣхъ стѣнжѣто Еллинско ся събира въ гжжѣхъ на Г. Димитраки-еллинскый кайафѣхъ — Въ това Юдейско соборище дава ся рѣшеніе да ся неоставя отсега вече ни дума да ся каже по Българскы въ черковѣхъ, и заповѣдѣхъ ся испраща до митрополита за да земе мѣркѣхъ, зачото, ако бы ся случило да дръзне нѣкой да цеговори Българскы въ черковѣхъ, крѣвъ нѣхъ ало да падне, и за всички тѣя печалны случаи влады-

ката остая отговоренъ. Колкото за нашты Българы, тѣи ся уграничихъ само да прѣдставяють работжѣхъ на мѣстното начальство. А когато научихъ за рѣшеніе прѣсжѣхъ отъ еллинското совѣтище, тѣи отпратихъ до Митрополита едикъ депутаціи за да му обади, какъ на спротивъ нѣжжѣхъ, коѣхъ то прѣяхъ работжѣхъ слѣдѣ печалныи происшествія на заранѣхъ, по ожесточеніето, което влада и у двѣтъ страны, нужда ся показва, за да ся прѣдварять подобныи и по страшныи смутны, които могътъ ся случи на утрѣшній день, нужда ся показва и умното е да ся запре черковата до конечно рѣшеніе на спора. Н. Преосв. не познаваме по каквы причины не щя да земе въ призьвѣи прѣдложеніята на Българскыи депутаціи, та така подаде повѣдъ за нови безчинія.

На утрѣшній день 30 Декем. въ праздникъ Св. Андрея подновявають ся печалны-ты происшествія на заминалыи день: Гръцити довели въ черковѣхъ Св. Богородицы всички Еллинскы чяпкжъны: лангоры, оцедари и фурунджии и цѣлныхъ черковжѣхъ за да ихъ предукають отъ случайно оскверненіе отъ Българскый языкъ. Младити Българчета обаче умѣхъ и тоя день да въспржѣтъ всички лудости на тѣхъ буйныхъ сбирциихъ, и да ги поучають на издрость..... Апостолѣхъ ся каза Българскыи и другото черковно пѣніе ся свърши повече по Българскы. Гръцити посрамени, че имъ ся небыдѣжло рѣшеніето, избѣгахъ изъ черковѣхъ.

Негово Прѣвѣсх. Пловдивскый мю-тесарифъ, честитый Азизъ-Паша, на прѣдставленіе отъ нашты градоначальницы, повыка владыкѣхъ и по прѣвыты гръчоліи на отговоръ, и слѣдъ ено примѣрно испытаніе разбра, че Димитрика и Еллинскыи подданици сж причината на това смѣщеніе. Н. Превѣсх. поиска и отъ владыкѣхъ писменно съобщеніе за тѣхъ работжѣхъ и да му покаже виновныицѣхъ на тѣя безчинія. Владыкѣхъ още ся размаива да даде изясненіе.

Слѣдъ всичкии тѣя безчинія помыслете какво вреніе и колебаніе владыкѣхъ изъ града ни: Еллинскити подданици като бѣси нападатъ на Българыи; така Г. Панайотопуло, тоя новѣй херкулесъ гръцкый, дързѣхъ да псува въ лице Г-на С. Гешоглу; нъ за тѣхъ своѣхъ продръзливостъ, той чини мя ся, ще плати скжпо: днесъ сж намѣра подъ сждѣхъ предъ *Джеснайт-Меджисси*. Н. Филипповичъ велегласно псувалъ въ черковѣхъ Българскый родъ..... Млади Еллинскы чяпкжъны нападатъ на Българското училище съ зломыслии намѣреніи противъ учителя..... Какъ ще ся свърши найсетѣхъ тая сцена не познаваме: нъ спротивъ мѣркыи, които сж зехъ, надѣжда е че рѣшеніето на тоя мжчнѣй въпросъ, който занимава отъ токова време духовелы, не ще ся забави много; ученицити на Българското училище вече дадохъ поводъ за това. Честь и хвала имъ! А отъ родолюбивыи градоначальницы Българы зависи удовлетворителната расправа.

Р. С. Познатыи дели-Матѣей, гръцкый владыкѣхъ въ Самоковъ, замѣна завчера отъ тука за Ц-градъ. Матѣей ханищата нигдѣ го не прибрали: то слѣзѣхъ на Гавазъ-ханджѣхъ; нъ почтеный ханджѣхъ, едикъ чистъ Българинъ испидилъ го, и святыня му намѣри прибѣжище при събрата си Панѣи въ Митрополията, вечеръ-тѣхъ, токуи здравницыи, познава ся да сж были зобилны: трѣбувало на святыня нѣхъ да потоняють сръдечныи си горесты, които ги постигнахъ.....

—По царскъ заповѣдъ отъ 5 и 6 Декем. станахъ много прочтенія на нашты, отъ които заблуждае тѣи:

Етѣхъ наша си наименоула министръ на търговжѣхъ на мѣсто Махмудъ паша.

Салихъ паша си наименоула управитель въ Едренъ. —Высоката порта пріела отъ Пловдивъ една майка подписана отъ христіани и мюсулмане, съ колкото хвалявать управителя си Азизъ-паша.

—Гръцката газета „Византистъ“ пріе едно напоминаніе отъ 3 Декем. зачото нападалъ Пловдивскый управитель, Азизъ паша и на управитѣлю му въ една корреспонденци отъ тоя грѣхъ брой 314.

—Казувать че Дунава замръзналъ.

—Вчерашныи ни дописки отъ Самоковъ, въставлятъ, че Дели Матѣей, владыкѣхъ, слѣдъ отъ градѣхъ прѣзъ една нощъ, прѣзъ да го грѣмни отъ Цариградъ. Стадото на това чинѣхъ готви жалба подобна на оная отъ Кукушъ.

—Една наша дописка отъ Железникъ дува, че ако В. Църква не дадъ правдинити на Железничитѣхъ ще търсятъ една майка истинна, благоутробна и проч.

По тоя случай Г. Екзархъ направилъ едикъ членъ въ когото въздигане до небе матерността на църква и събѣтваше Железничичи да ся отпесать и несл. Дѣйствиетелно тѣхъ съ отвесоха. Изъ какво подчина? по лошо. Тя въместо да ги настави въ добръ път и да имъ даде Христіанскыи свѣти, та ги приуждава да даватъ пари, огромни количества, които нарича нейни законни правдини. Доказателството въ Ц. Вѣстникъ, патриаршеското писмо до Железничичи.

Прочее нѣхъ признаваме ласдно съ Железничичи, че В. църква е истинно мина майка, по дѣлаи никакви, мащиха и пр. И Г. Екзархъ не може ни кога доказа че не е такава догдѣ имае доказателства които той самъ ни дава.

Г. ПАЗАРДЖИКЪ 1859 Ноемв. 23

Преди три недѣли отъ страна на Милостивото ни Правителство проводи ны ся тука едикъ испытатель и нѣблѣдачъ на общите данъци царскы, които ежегодно ся събирать отъ областѣхъ ны. Вѣстима испытатель сж испили точно и вѣрно посланіето си; намѣри общата царскыи касса въ много жалостно състояніе.

Жалостното това състояніе на царскыи обща касса, причина сж гръцкыи и гръкоманѣхъ Анастасъ ханджѣхъ, Велчо Ангеловъ и други още нѣкоциина, които избрали и турили за кассиеръ нѣхъ едикъ приверженикъ преди 10—11 години на име Гюро съ когото имаха сиромашкѣхъ пары то ес. царскитѣ, до сега орташки, вършихъ и вършяють съ нѣхъ различныи трѣговіи по Пловдивъ, Бургасъ, Еписъ и Цариградъ. Направихъ си добри маазы, кжши и челтыи за ористъ и чешлицы.

Негова милость Г-нъ Гюро като покази въ първото и просто още приглѣданіе 375.000 гр. дългъ на кассата, ази въ потѣнко-то приглѣданіе на смѣтките на давѣцѣхъ и въ тѣмныи времена на бойѣхъ, когато искаха съ сѣла отъ народѣхъ жита, масла, фасуль, леща, говеда, овци и други много; колы и конѣхъ за возенъе на тѣя вещи [повечето отъ тѣя ся посвоихъ и си вършиха своѣхъ трѣговіи и печелихъ] за които нито за еллитѣ нито за другитѣ не сж платили на сиромашитѣ селяны; колко ли нули грѣба да приложимъ още при числото 375.000, дѣто покази сега дългъ Г-нъ Гюро? сѣдава.